

(0138)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

L' eclipse

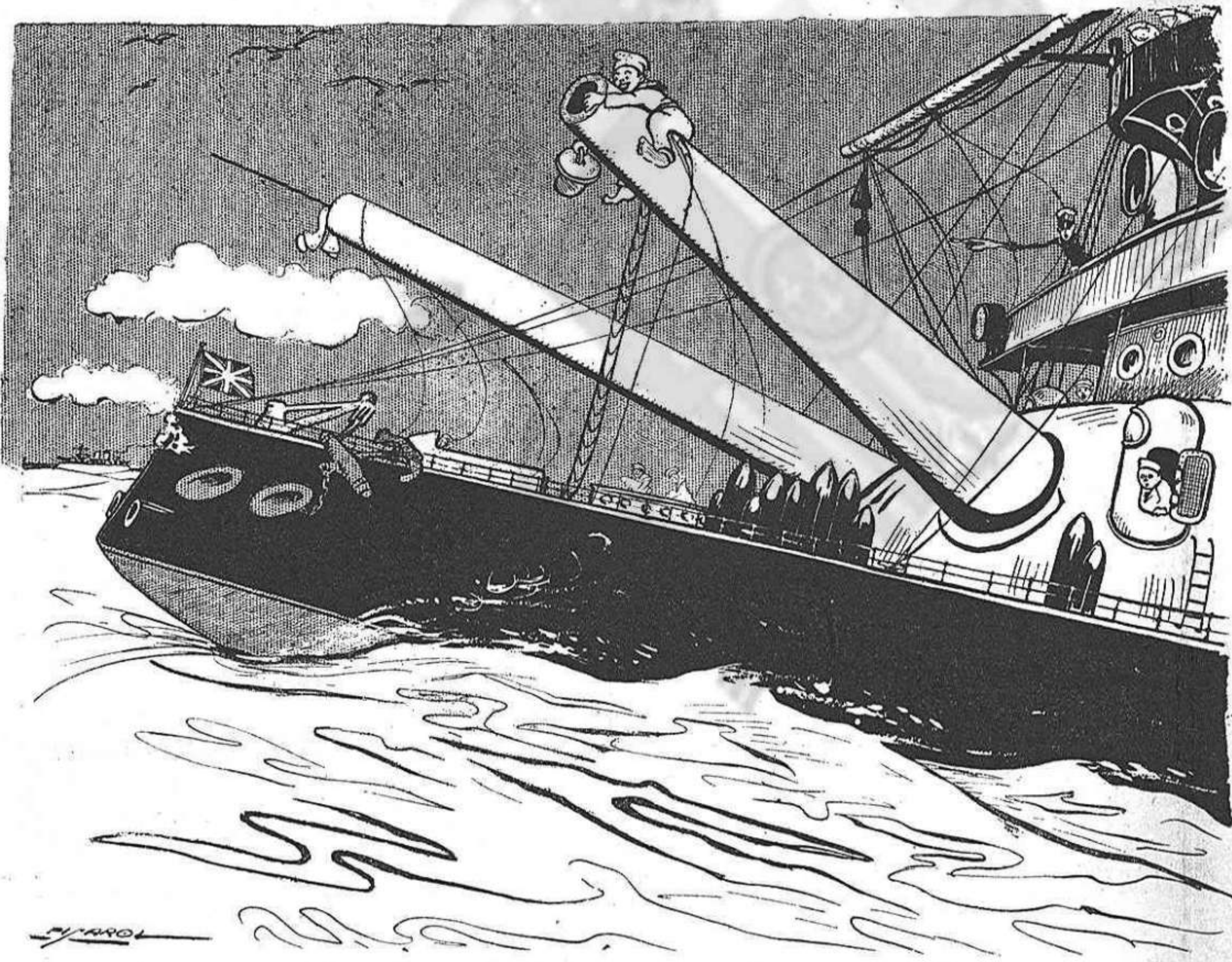
LAS NACIONES EXTRANJERAS:—No hi ha que donarhi voltas: si no treuen aquest trasto que 'ls priva la llum, l' eclipse en aquesta terra será permanent

Els apuros d' un ministre

—Miréusels! Ningú 'ls coneix, son tots unes nulitats, y no obstant, costi 'l que costi, ¡haig de ferlos diputats!

L' esquadra inglesa, camí del Bàltich

EL COMANDANT (desde 'l pont:—¡Noys, per si trobavam tancada la porta, amaniu las claus!

ni ab l' industria, ni ab l' instrucció pública, ni ab las relacions internacionals, ni ab els correus, ni ab els telégrafos, ni ab la gracia ni ab la justicia.

Un ministeri típic, únich fins ara al mon.

El ministeri dels automòvils. El personatje que l' obtingui pendrà 'l títol de *chauffeur de S. M.*

Pactes rompen lleys.

Era lley del regionalisme—ó a lo menos aixís ho deyan els companys de causa—fer la guerra á mort al caciquisme.

Pero feta la lley, feta la trampa.

Y la trampa es el pacte que romp la lley.

Se dñu y s' assegura que 'ls elements oficials aporarán decididament al Sr. Bertran y Musitu pel districte de Vilanova y Galatrú, y qu' en justa correspondencia las forsas perdigotaires se posarán com un sol home á la disposició del Sr. Roig y Bergadà en el districte de Sant Felín de Llobregat.

¡Aixís es com aquests farsants treballan contra 'ls abusos de la centralisació... Aixís es com *fan patria catalanal*...

Afortunadament els republicans no som mancos... y si 'l Sr. Musitu y 'l Roig no tenen més grua que aquest pacte, 'ls esquinsarem la grua.

Diuhen qu' en Jaumet, el fill del rey de las hún-

garas, no vol tornar á la Mandxuria, en previsió de la próxima pau.

Gran sort tindrán els japonesos de que no hi torni... S' estalviarán un tip de correrli al darrera, y ab aquestas calors, el corre cansa molt.

Vaja, Sr. Echegaray, aixó no 's fa.

Que á vosté 'l hajan nominat ministre, no hi tinch res que dir; pero que pel mer fet de serho, tregui de casa seva á un seu, fill que ningú sab qui es, y 'l envihi á Valls, ab la pretensió de que 'l elegeixin diputat, aixó no es propi d' un home del seu talent.

El seu fill, es á dir, pot ser la més estimada de las sevas produccions, es imrepresentable... ó irrepresentable, y tingui per segur que 'ls Xiquets de Valls el reventarán.

¡Oh y que s' hi mirarán gayre á ferho en aquella terra del pá de barra!

La gran ciutat de Málaga está á punt de quedarse á las foscas, porque l' Ajuntament deu una cantitat considerable á l' empresa del alumbrat, y aquesta ja no vol donar més llum.

Aixís mateix, completament á las foscas, será fácil que 's quedi tot Espanya... Pero menos mal si anant á las palpentas, als autors de las nostras desditxas, logrem fells'hi *veure las estrelas*.

Un tal Sr. Viada, gendre de'n Puigcerver, va personarse ab el general Fuentes ab la pretensió de que li prestés el seu apoyo, es á dir, l' apoyo oficial, en el districte de Granollers.

Pero 'l general Fuentes va desenganyarlo, manifestantli que per lo que respecta á aquell districte ja está casat ab en Travé.

Y 'l Sr. Viada se 'n va anar tot cremat á Madrid á contarho al papá-sogre.

¡Qué burro! Al cap-de-vall el general Fuentes ha mirat per ell, com no miraria un pare per un fill. Negantse á apoyarlo li ha evitat el disgust y la vergonya de ser derrotat pels republicans.

Si 'l Sr. Bosch y Alsina, ja que volia depurar el personal de las brigadas, hagués procedit ab més tacto, donant las dimissorias als que cobran y no treballan y legalisant la situació dels qu' en lloch de manejar el picot ó la escombra, escriuhen en las oficinas ó prestan altres serveys; si en lloch de fer un cop que tot ho ha desorganizat, hagués fet una tria escrupulosa, tinch per segur que s' hauria estalviat disgustos, com el que van donarli dijous de la setmana pasada, trayent á debat la qüestió del Tibi-Dabo, y obligantlo á abandonar momentáneament la presidencia de la sessió.

Perque presidint, com presideix aquella companyia pel vot dels accionistas, y presidint com presideix la Corporació municipal, per designació del govern, poden donarse casos repetits, sino d' incompatibilitat absoluta, de verdaderas dificultats en l' exercici dels dos cárrechs.

Y será per ell molt poch ayrys que haja de resultar á cada moment un alcalde de *quita y pon*.

Quan va ser elegit diputat provincial el Sr. Prat de la Riba, gran cimbal de Castelltersol y cap-pare dela perdigots, hi havia qui creya que á la Diputació provincial faria tronar y ploure.

Y no obstant aquesta es l' hora que no ha dit encare «aquesta boca es meva.»

En cambi, si no ha parlat, ha fet parlar d' ell, y no á la Diputació, sino á Vallvidrera, ahont se troba estiuhejant, y té, segons diuhen, al seu servey dos mossos d' Esquadra, dels que paga la Diputació.

Pero no hi ha qu' extranyarse'n.

El Sr. Prat de la Riba, ab son afany reformista, fa una nova aplicació de la Lley de Cassa. Ordinariament, en temps de veda, els agents de l' autoritat vigilan als cassadors furtius. A Vallvidrera ho fan millor: á Vallvidrera vetllan per un *perdigot*.

Diu la premsa de Madrid que un capitá d' exercit que va negarse á portar un pendó á la professó, sigué arrestat.

Ja anirà veyent l' exercit el respecte que tenen els governs monárquichs á la conciencia dels que vesteixen l' honró uniforme... y pot ser algún día no sols se negar á portar el pendó, sino que 'l esquinssar á bossins.

Y quí vulgui res, que vingui.

Llegeixo:

«El Juzgado municipal de Villasequilla ha condenado á D. Isidoro Arquero Marin á cinco días de arresto y veinte y cinco pesetas de multa por fumar en el interior de la iglesia.»

Ayay! ¡No fuman els incensers?... Y donchs ¡per qué no multan als ensotanats que 'ls manejan?

S' insisteix en que 'l general Weyler acompanyará á D. Alfonso en son viatge al extranger.

¡S' haurá de fer roba noval...!

Y després dirán que no es capás de sacrificarse per la monarquía!

Se celebrava una exposició y 'l porter tenia ordre de no permetre 'l pas á ningú que no deixés el bastó á la porta.

Se presenta un visitant ab las mans á las butxacas.

—Caballer, no 's pot passar, sense deixar aquí 'l bastó: tinch ordres rebudas.

—Pero no veu que no 'n porto?

—No hi fa pas res: vaji á buscarlo.

Un advocat interroga al seu client, detingut en la presó modelo.

—De manera que ho van veure quan preníau el rellotje.

—Sí, senyor—respon el lladre—ho van clissar tots els passatgers de la plataforma.

Gesto de disgust del advocat.

—Vaja, mestre, que 'n sabéu ben poch de fer rellotjes.

El lladre acota 'l cap ab tristesa.

—Poch hi ha que fer en el vostre cas: la proba contra vos será abrumadora.

Pausa y explosió final:

—Quan un no sab manejarse bé, hauria d' abstenirse de anar á prendre rellotjes á la plataforma dels tranvías!

KARADA

Per serme tan presumida, molt cla 't dich, Pepa, que ta cara sembla un *tot*, y ets tan burlata, que t' creus tirar l' *hu-inverso*, pro may fas pesca... com no tens cap atractiu sempre fas pega.

Las tevas *prima plural* talment ne semblan segón *plural* de crostones; ta boca lletja, ab sas dents tan desiguals grossas y negras, al mal empedrat carrer de Ramalleras; y 'l teu nas arremangat que sempre hi penjan unas cosas tan extranyas (que hasta 'm fa pena, creu, el dirho), dos forats de claveguera; els teus ulls son dos cerers, sempre fan cera...

Ab aixó, de ningú 't burlis, creume á mi, Pepa, que prou feyna tens per tú sent tan mal feta.

J. MORRÉ DE GRACIA

ANAGRAMA

Quan se creya ser dítxosa semblantli la vida un *tot* se li *total* al tocarla un' arma plena de pols.

J. COSTA POMÉS

TRENCA-CLOSCAS

ANGEL CODINA RONÚ
CALAF

Ab aquestas lletras degudament combinadas formar el títol de una aplaudida sarsuela castellana.

JOSEPH GORINA ROCA

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 6 7.—Eyna de tall.
1 4 7 2 3 2.—En las frías hi ven roba.
1 6 4 7.—Tothom te 'l seu.
7 4 3 2.—El ví s' hi manté bo.
8 6 3.—Encare mama.
4 6.—Diptonchs.
5.—Consonant.

JAUME ORDÓ CLARAMUNT

GEROGLÍFICH

: : +
Q R
I M
I M
+
J I
DI DI DI
DI DI DI
E. ANO-NIM

Caballers: Cararach, Joseph F. Canals, Cristo Democràtic, Sebastián Brugulat (a) Ros y Manuel Opí: No, sonyors.

Caballers: Guillén C. Miquelet, L' Aliga d' Hostalrich y Xech de Llanés: Alguna coseta.

Caballers: Amadeo Forliani, Dolors Mont, Manuel Opí, Gonnella Poélich, Aguilera, E. Pi Fani, Noy de la Pega, R. V., R. de la Galera, y Abelardo Coma: Rebuts els originals qu' envían ab destí als Almanachs... y tantas gracias.

Caballer: S. S. S. (Teyá): Ho sentím, pero no se 'l pot complaure.—Juan Casas: *No nos convienen*—Félix Cans: S' hi farà lo que 's pugui.—Feliens Petit: Lo mateix li dihém.—E. Ordanyá B.: Ni pera l' Almanach... ni 'ls mills.—Pau Clariana: No está mal, per més que no conté cap novetat.—J. Torrent Siurana: *¡Qué es aixó de els sabis qu' ha na 'l mon van dictar lleys!*... Créguins; deixi la ploma y no s' hi amohini, qu' en el mon hi sobran poetas.—Tallé Oak: Vosté... tan incansable, eh?...—Baldíri Costa Inglés: Mirarem de remediarmo. Gracias, y ja ho veurém.—J. O. B.: Gracias per la remesa. Farém els possibles de complaurel.—J. M., Fracmasó d' estíu, Francisco Bonarau, y Titano: No podém insertar las cartas que 'ns remetén, per varias rahóns.

La República

LAMINA ALEGÓRICA

PROPIA PERA CASSINOS Y CENTRES REPUBLICANS!

Preu 2 pessetas

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.^a